

COLUMN

Matthijs Kaaks

Foto: Cynthia van Elk

Lekenpraat of Dekenpraat

Een advocaat moet wijs en betrouwbaar zijn en rust uitstralen. Deze tegeltekst liet onze Deken optekenen door een journalist in *Trouw* van 14 april jl. Zijn er dan advocaten die daaraan niet voldoen? Jazeker, lichtte hij toe. De poenerige strafpleiter met zijn dure horloge en zijn grote Jaguar. Een advocaat die zich er op laat voorstaan dat hij een topadvocaat wordt genoemd. En vooral als deze steeds victorie kraait als hij een verdachte door een vormfout heeft vrij gekregen. Zoals die Spong bijvoorbeeld.

De Deken kreeg het waarschijnlijk voortdurend te horen op de borrels en recepties. Van de buurman en misschien ook wel van ooms en tantes. 'Zeg daar nou eens wat van Marek, je bent tenslotte daar de baas.' Had hij het nou maar niet gedaan. Was het maar bij de koffietafel gebleven.

Zo hoorde hij achteraf dat vormfouten in het strafproces praktisch al jaren geen rol meer spelen. Zag hij dat enkelen van zijn kantoorgenoten ook behoorlijk luxe auto's rijden. En werd hem verteld dat het poenerige imago van de advocatuur niet door een handjevol strafpleiters wordt veroorzaakt, maar door de Engelsen die hun Nederlandse collega's hebben geknecht en opgesloten in grote marmeren kantoren waar tegen woekerprijzen moet worden gewerkt en waar een verdwaalde particulier bij de receptie met een zweep de straat wordt opgedreven.

Maar het ergste komt nog: Spong is boos. Hij is natuurlijk niet echt boos, maar dat maakt hem niet minder gevaarlijk. Dankzij de Deken haalde Spong op 24 april jl. al weer een voorpagina. Voor het eerst in de geschiedenis van de advocatuur, sla het lezenswaardige *Twee eeuwen advocatuur in Nederland* van Henssen er maar op na, krijgt een landelijk Deken een tucht- en strafklacht voor zijn kiezen.

De opmerkingen van Guensberg waren volgens Spong onnodig grievend en beledigend. Zijn aanklacht wordt ondersteund door vader en zoon Moszkowicz, die beiden door dit enkele feit eveneens een voorpagina vermelding verdienden. En wat de drie topadvocaten het meest dwars zit is dat de Deken suggereert 'dat zij geen rust, wijsheid en betrouwbaarheid uitstralen'. (Je zou zeggen dat dit minder erg is dan de suggestie dat betrokkenen niet wijs en betrouwbaar *zijn*, maar voor een topadvocaat is uitstraling waarschijnlijk de belangrijkste *asset*). Ze zullen met z'n drieën best lol hebben gehad bij de aangifte, denk ik. Een borreltafelklacht in antwoord op sherrypraat.

De bejaarde kift tussen de wufte civilist en de rauwe strafpleiter is door de Deken van de stoffige plank getrokken. Wat had hij moeten doen? Zwijgen.

En als hij toch graag zijn stem had willen verheffen was er in dezelfde week een goede aanleiding geweest. De Tweede Kamer behandelde het wetsvoorstel waarin de politie het recht krijgt om haar, snorren en baarden van een verdachte te knippen of deze juist te dwingen om snorren en baarden te laten staan. De Deken had kunnen roepen dat dit voorstel in strijd is met het *habeat corpus*-beginsel. Zo had hij, de verstokte civilist, kunnen laten merken dat ook het strafrecht zijn aandacht heeft als Deken.

Een Deken behoort niet alleen betrouwbaar te zijn en rust uit te stralen.

Hij dient bovenal wijs te zijn.

n